

Motto:

*Všem křesťanům přísluší
Matku Boží chváliti,
chvála ta naši duši
může prospěšná býti,
neb Matka milosrdná
není nadarmo ctěná.
Proto ji vychvalujme
a čest ji prokazujme.*

ROČNÍK III.
1. ŘÍJEN 1995

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Vážení přátelé,

měsíc říjen je tradičně nazývaný měsícem růžencovým a věřící jsou vybízeni, aby modlitbou růžence prosili za svět. Letos nás Svatý Otec prosí, abychom pamatovali na všechny, kteří se účastní válečného konfliktu v bývalé Jugoslávii. Modlit se růžencem znamená především rozjímat nad tajemstvími ze života Kristova. Ne všichni chápeme správně tuto modlitbu. Je to možná proto, že jsme zvyklí při modlitbě pracně a lopotně vyjadřovat naši lásku k Bohu a čím se nám to daří lépe, jsme spokojenější. Naopak býváme smutní, když se nám modlitba "nedaří". Růženec zvláště pro nějaké duchovní kreace nedává. Opakování Otčenáše a Zdrávasu nás má uvést do úplně jiné duchovní roviny. Má se stát modlitbou dítěte, které nepřistupuje před svého Otce v sebevědomém postoji, ale s dětskou prostotou a s očekáváním jeho pozornosti. Růžencem se disponujeme k obdarování a vyjadřujeme svoji víru v aktivitu Boží. Modlíme se, abychom dali prostor Bohu, jeho působení. Jako perličku uvedu radu, kterou dal jeden moudrý kněz babičce, která za ním přišla s úzkostí, jestli je to hřích, když pokaždé při růženci usne. On jí na to řekl: "Je to stejný "hřích", jako když usne dítě v mámině náručí". Modleme se denně růžencem, abychom nikdy neztratili postoj dětí, které věří, že jejich Otec se o ně umí postarat, i když ony mu mohou dát jen tak žalostně málo.

Vám i Vaším rodinám žehná

P. Jiří Kaňa, farář

Eucharistie

V posledním čísle Tomáška jsme si řekli něco o službě jáhna. Mimo jiné služby je jáhen také řádný rozdavatel Těla Páně - Eucharistie.

Vzpomeňme si, že kromě řádných rozdavatelů Eucharistie mohou rozdávat Tělo Páně také mimořádní rozdavatelé: akolyté a osoby pověřené.

Akolyta: přijímá tuto službu v liturgickém obřadu od biskupa k obecnému rozdávaní Eucharistie při mši svaté, bohoslužbě slova a návštěvě nemocných podle pokynů kněze.

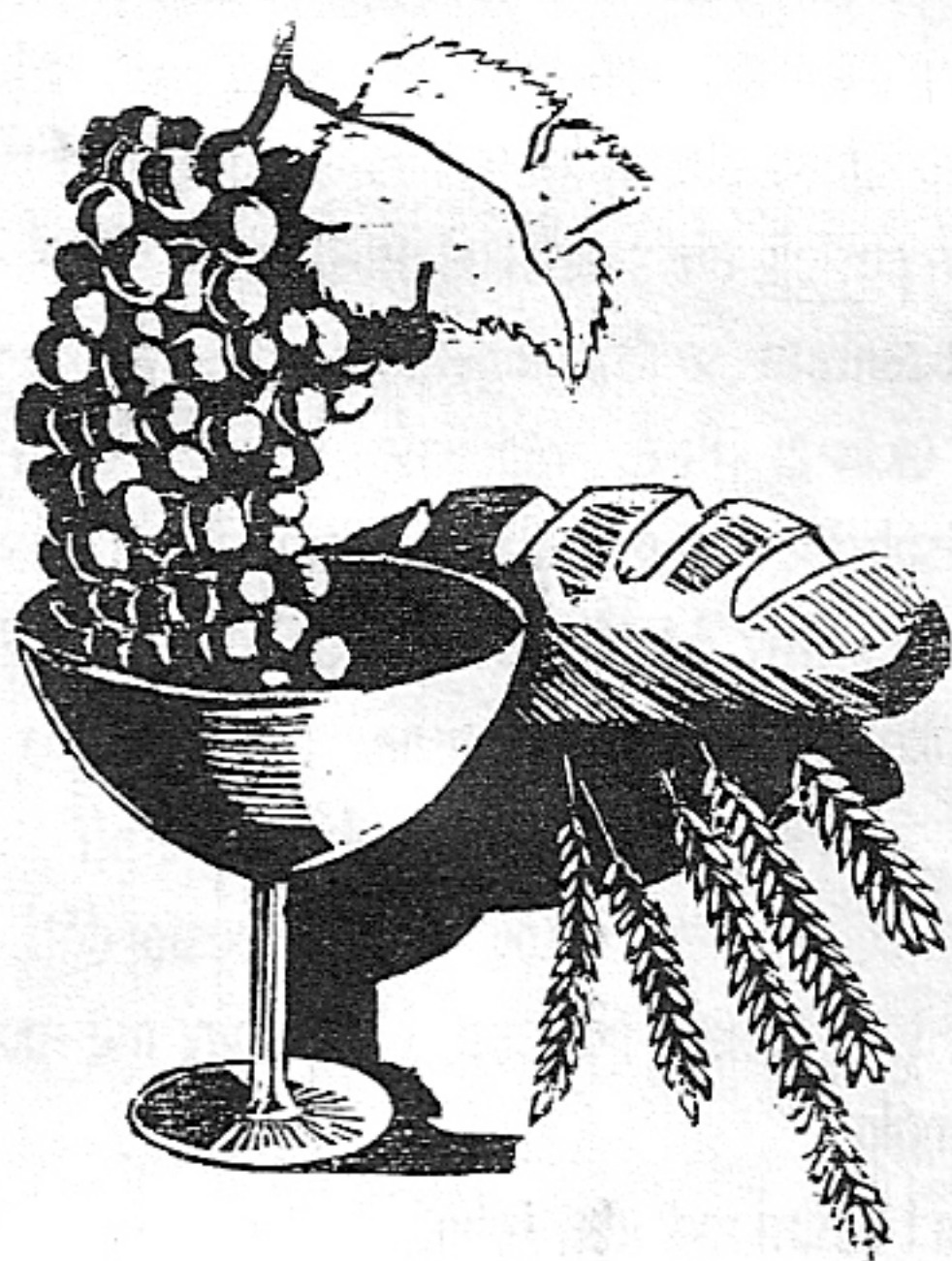
Osoba pověřená: přijímá tuto službu písemně s vymezením působnosti (farnost, kostel) a na omezenou dobu.

Akolyta i osoba pověřená mají stejné liturgické oblečení, obvykle stejné s ostatními ministranty.

Svátostný účinek Eucharistie je samozřejmě stejný, ať Tělo Páně rozdává biskup, kněz, jáhen, akolyta nebo osoba pověřená.

Budme vděční za to, že můžeme přijímat Eucharistii a modleme se také za ty, kteří nám přijetí této svátosti zprostředkovávají.

Jiří Palacký

UTRPENÍ MUŽE BÝT ZDROJEM RADOSTI

Dnes je veliké množství lidí, kteří se vyhýbají každé bolesti a chtějí by, aby jejich život byl naplněn samou radostí a spokojeností, aby v něm nebylo nic, co by ho narušovalo. Zapomínají, že lidský život je naplněn často různými bolestmi a že není prakticky možné žít ve stálé mladosti a duševní i tělesné svěžesti.

Všechna utrpení, se kterými se v životě setkáváme, nejsou stejná. Ta, která si lidé způsobují navzájem sobectvím, lhostejností anebo zlobou, jsou odstranitelná a musíme udělat všechno, abychom ji podle svých sil, možností a schopností odstranili.

Jsou však také taková utrpení, která přináší přibývající věk, opotřebenost celého organismu a nemoci, které jsou projevem únavy jednotlivých orgánů. K nim také přistupují útrapy duševní, které provázejí lidský život v jednotlivých obdobích. Jsou to například loučení, která se často vyskytují, když dospělé děti odcházejí z domova a začínají žít samostatně, když se člověk dožije důchodového věku a musí opustit zaměstnání, které měl rád a lidí, se kterými si rozuměl, když od nás odcházejí ti, které máme rádi a pro které už život na zemi skončil. K tomu přistupují častá zklamání, pocit bezmoci a zbytečnosti, kterým se nevyhne žádný člověk. Tato trápení jsou neodstranitelná a s těmi se musíme umět vyrovnat. Nemůžeme to dělat tím, že se budeme uchýlovat k lékům, které nás zbaví na chvíli deprese anebo k alkoholu, který nám dá na chvíli zapomenout, ale musíme se s těmito skutečnostmi vyrovnat v duši. Nevyrovnáme se s utrpením tím, že se mu budeme vyhýbat, ale tím, že si uvědomíme: bolest a utrpení má v životě člověka svoje místo a svou hodnotu.

Každý z nás zná řadu lidí, kteří hodně v životě trpěli, ale kteří nakonec řekli, že tato doba pro ně byla dobou, která jim otevřela oči a že od té doby žijí životem, který je mnohem intenzivnější a hodnotnější. Každý, kdo prožil takovou životní situaci, si potom mnohem víc váží stavu, kdy je mu dobře a také si mnohem víc dovede vážit času, který mu byl svěřen a dovede ho lépe využívat. Často je také naplněn vděčností za všechno, co mu bylo dáno.

Lidé, kteří sami zakusili tíži utrpení, dovedou pochopit druhého člověka, který trpí a jsou schopni mu účinně pomáhat překonat těžkosti. Jsou naplněni láskou k druhým lidem, která je založena na soucítění s trpícím člověkem. Jsou vnitřně vyrovnaní, klidní a spokojení a tyto vlastnosti předávají lidem kolem sebe. Působí ve společnosti jako nositelé spokojenosti.

Na to, abychom se vyrovnali s každým utrpením, které nás potká, sami svými silami nestačíme. Spoléháme se však na Boha, který nám vždy pomůže nést to, co nás potká a dá nám potřebnou sílu a schopnosti.

Obraťme se, když nás něco tíží, krátkou modlitbou na Krista, poprosme o pomoc a dejme mu naše utrpení, aby je spojil se svým, k prospěchu konkrétní osoby. Tímto způsobem si uvědomíme, že naše bolest má smysl,

Prospějeme také sobě i jiným lidem.

A toto vědomí pro nás bude zdrojem vnitřní radosti.

O. Josef Šik

..... pomoc a informace

Sestry a bratři,

Období dovolených a prázdnin je za námi a tak se, snad alespoň trochu osvěžení pobytem v letní přírodě, znovu vracíme k plnění každodenních všedních povinností tak, jak nám je život přináší, nebo jak jsme se pro ně sami po poradě s naším svědomím a s Pánem dobrovolně rozhodli. Mezi ty dobrovolně zvolené povinnosti patří i služba našim starším opuštěným nebo nemocným bratrům a sestrám, kterou se farní charita snaží s Vaší pomocí zajišťovat. Protože na naši výzvu z posledního předprázdninového Tomáška, že potřebujeme další obětavé dobrovolníky, se nám dosud přihlásila pouze jedna sestra, prosíme Vás znovu, abyste zvážili své možnosti navštěvovat opuštěné lidi, vyslechnout jejich problémy a věnovat jim něco ze svého času, třeba jen hodinu týdně. Chcete-li se dovědět podrobněji o práci ve farní charitě, přijďte na některou z našich pravidelných schůzek, které se konají vždy ve čtvrtek před prvním pátkem v měsíci, po večerní mši svaté, v kapli u sakristie (5.října, 2.listopadu, 30.listopadu, atd.) . Jste srdečně zváni!

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří poukázali finanční dary pro charitní Domov sv. Markéty. Pro ty, kteří by tak chtěli ještě učinit, zůstává stále několik poštovních poukázek pod naší nástěnkou vzadu v kostele, nebo na lavici v kapli u sakristie.

Z Vašich darů, vložených do naší pokladničky vzadu v kostele jsme v prvních osmi měsících roku 1995 uhradili tyto částky:

Příspěvek na dopravu šatstva na Podkarpatskou Rus	2000 Kč
Příspěvek na dostavbu Domova sv. Markéty v Brně	500 Kč
Vybavení dětského koutku Domova sv. Markéty v Brně	2744 Kč
Příspěvek na charitní Domov pro nevidomé v Opavě	1.008 Kč

Příspěvek na pobyt dětí v černobylské oblasti v brněnské diecézi	5.000 Kč
Celkem:	11.252 Kč

Všem dárcům za jejich štědrost a dobré srdce upřímně děkujeme a vyprošujeme jim Boží pomoc a požehnání v jejich potřebách.

ing. Kadourek

Z TURÍNA DO LORETA

O letošním Evropském setkání mládeže s papežem v Loretu by se toho dalo napsat spousta. Určitě se něco objeví i v KT nebo jiných zdrojích. Chtěl bych Vám prostřednictvím několika postřehů toto setkání přiblížit, dokud jsou moje dojmy živé.

Do Loreta v Itálii jsem putoval spolu s osmi mladými lidmi z naší farnosti a s Komunity Emmanuel. Naše pouť začínala 2.zář kousek od Turína na místě, kde působil Don Bosco a pokračovala přes Sienu, Assisi, na jadranské pobřeží do městečka San Benedetto del Tronto.

Cestou jsme měli spoustu přednášek, setkání a příležitostí k modlitbě i adoraci. Putovalo nás společně okolo 300 lidí asi z 20-ti národů a bylo to dost náročné, alespoň pro mne. Bylo velice zvláštní pohybovat se po místech, kde žili známí světcí, jako sv. František, sv. Kateřina, sv. Klára,...

V San Benedetto jsme okusili zdejší pláž.

V sobotu dopoledne už jsme procházeli ulicemi Loreta, kolem baziliky, postavené na místě, kam byl přenesen domek Panny Marie. Celý den proudily na místo setkání tisíce poutníků. Veliké údolí bylo snad stvořeno k tomuto účelu. Jako přírodní amfiteátr mělo v dolní části velké pódium a otvíralo se směrem k moři a tedy... k Bosně. Ta leží na druhém břehu moře, nějakých 300km odtud.

Sobotní večer byl trochu ve znamení italského temperamentu. Spousta hluku, hudby a světla. Celý večer se různým způsobem představovaly jednotlivé země Evropy. Zvlášť silně zazněla touha lidí ze Sarajeva po míru a lidskosti. Prostřednictvím televize jste mohli být v Loretu také vy.

V neděli dopoledne byla mše svatá s papežem. Svatý Otec nás vyzývá k pohledu na Evropu, jako na společný domov, kde se můžeme navzájem obohacovat. Každý národ je trochu jiný a měl by si toho být v dobrém vědomí. Máme šanci Evropu změnit, zapomenout na staré účty, oplácení zla zlem a nenávisť přemoci láskou. Nad místem setkání se vznášel balón s nápisem EURHOPE - naděje pro Evropu.

Z HISTORIE

V srpnu léta Páně 1645 se udála za zdmi našeho kostela významná událost. Třicetiletá válka, první celoevropský konflikt, se chýlila ke svému konci. Švédská vojska se z příkazu královny Kristýny, chystala dobýt Vídeň.

V jejich cestě přes Moravu zůstalo neobsazeno švédskými dobyvateli pouze město Brno. Generál Torstenson, dosud ověnčen gloriolou neporazitelnosti, oblehl 3. května toho roku naše město. Podle dobových pozorovatelů nemělo Brno šanci se ubránit značné přesile dobře vycvičených zoldněfů.

Stalo se však téměř nemožné. Císařská posádka za vydatné pomoci měšťanů a studentů, vedených páterem Martinem Středou, pod velením francouzského důstojníka Luise Raduita de Souches, statečně odolávala útokům nepřátel.

Právě 15. srpna 1645 na Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, které se Švédové posmívali, chtěl již rozhořčený Torstenson město konečně dobýt. Udatní obránci však s důvěrou věřili v pomoc Panny Marie.

V kostele sv. Tomáše byl po staletí uctíván obraz "Černé madony". Obraz Panny Marie Svatotomské daroval svatotomskému klášteru augustiniánů císař Karel IV. při příležitosti vysvěcení kostela. Jedná se o italskobyzantskou ikonu, namalovanou ve 13. století, která je nejstarším dochovaným deskovým obrazem na Moravě. Markrabě Jan Jindřich dal pro obraz Thaumaturgy - Divotvůrkyně, zvaný také Gemma Moravie - Perla Moravy či Palladium Brna, zbudovat zvláštní kapli. Tam se obraz těšil úctě až do švédského obléhání Brna v roce 1645.

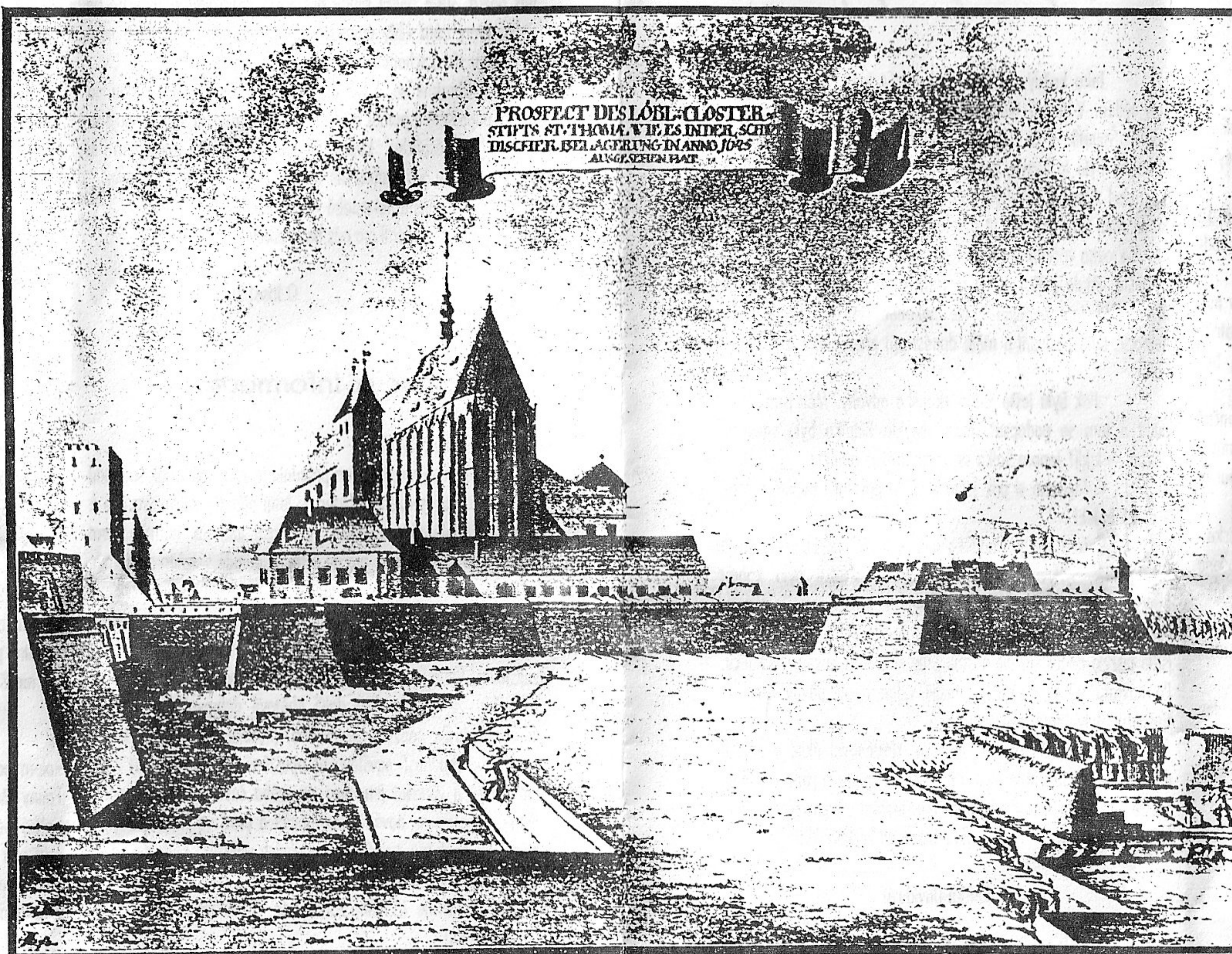
Švédský generální útok, při němž nejprudší boje se odehrály právě o kostel svatého Tomáše, však skončil naprostým neúspěchem oblehatelů. Všichni obránci věřili, že se to stalo na přímluvu Panny Marie Svatotomské. Zklamáný Torstenson od Brna odtáhl a Vídeň již neohrožil.

Tímto si chceme ke cti Panny Marie Svatotomské připomenout tuto významnou událost, víru a hrdinství našich předků.

dvojstranu připravil -REM-

350 let od obléhání města Brna švédskými vojsky

ZE SOUČASNOSTI

PRŮBĚH OBLÉHÁNÍ

- 14.3.1645 -** vojenským velitelem města Brna jmenován Jean Louis Raduit de Souches
3.5.1645 příchod prvních švédských oddílů k Brnu
6.5.1645 první výstřely nepřátelských vojsk
26.6.1645 příjezd posil obleženým (200 jezdců pod velením plukovníka Pachoje a hraběte z Vrbna)
19.6.1645 příjezd Zikmunda Rakocziho s 3000 muži pěchoty, s 3000 hajduky a 4000 jezdci. Přivezli s sebou přes 50 děl
8.8.1645 noční příjezd 80 dragounů generála Gallase s dodávkou siry pro obhájce

15.8.1645

Svátek Nanebevzetí Panny Marie. V 5:00 hodin zahájení prudké švédské dělostřelby na město i hrad Špilberk. Ve 12:00 a ve 14:00 hodin přestávky v boji, způsobené prudkým deštěm. V 15:00 hodin švédská nabídka vyjednávání o kapitulaci, kterou obhájci odmítli. V 16:00 konec dělostřelecké palby, v 17:00 hlavní pěší útok na šesti místech. Průlom do pevnosti sv. Tomáše zastavila až záloha dragounů. Po 19:00 konec švédských útoků.

16.8.1645

příměří

17.8.1645

poslední dělostřelecký útok na Brno
 konečný odchod Švédů od Brna, vypálení Zábrdovic, Maloměřic, Juliánova, Židenic

23.8.1645

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie začala v našem kostele již v neděli 13. srpna.

Mše svatá v 9:00 hodin byla zahájena průvodem ministrantů, jáhnu a kněží. V tomto průvodu byl přinesen k obětnímu stolu obraz Panny Marie svatotomské - Divotvůrkyně. Před tímto obrazem se před 350 lety, v roce 1645, modlili naši předkové o pomoc při obléhání našeho města švédskými vojsky. I my jsme se mohli obrátit se svými prosbami k Matce Boží a děkovat jí před jejím obrazem až do úterý 15. srpna, kdy se konala vlastní slavnost v katedrále sv. Petra a Pavla.

Před slavnostní mší svatou se v horní části Zelného trhu konalo vzpomínkové setkání, které slovem provázal náš duchovní Otec P. Jiří Kaňa. Zúčastnil se i herec Miroslav Částek a sbor našeho společenství Emanuel se postaral o hudební program z duchovních písní. Po skončení této akce jsme se za zpěvu mariánských písní odebrali do katedrály, kam byl donesen již zmíněný obraz Panny Marie.

Mši svatou sloužil pan kardinál Miloslav Vlk za koncelebrace našeho Otce biskupa Vojtěcha a kněží a přítomnosti jáhnu a čestných hostů - představitele našeho města. Byl vzpomenuť také ctihodný P. Martin Středa, rektor jezuitské koleje, který byl při obléhání švédskými vojsky příkladem pro věřící ve víře v Boží prozřetelnost a v důvěře v pomoc Panny Marie. V atmosféře pokoje, radosti a lásky jsme si uvědomili důležitost modlitby a proseb za naše město Brno i v dnešní době.

Je také na místě vyjádřit poděkování všem, kteří se zasloužili ke příležitosti 350. výročí osvobození města Brna o instalaci vkusné a velmi pěkné tematicky zaměřené výstavy v našem kostele.

Chvála Bohu a Marii.

Marie Davidová

V souvislosti s oslavami 350. výročí osvobození města Brna od obležení švédskými vojsky byla v našem kostele otevřena v jižní lodi výstavní síň, která si předsevzala představovat jak významné události z dějin a života farnosti tak soudobé výtvarné umění a kulturní události ze života světové i místní církve.

Letošní rok tábořil náš 40. skautský oddíl ve východních Čechách blízko Teplicko-Adršpašských skal.

SKAUTSKÝ TÁBOR

Krajina je tam překrásná. Tábor stál přímo u rybníka s ostrůvkem, kolem dokola hluboké lesy, za rybníkem se tyčily Jestřebí hory.

Na tábor přijelo letos 15 starších kluků (skautů) a 13 mladších (vlčast). Vytvořila se dobrá parta a přes drobné neshody byla atmosféra výborná.

Jako každý rok měli hoši službu v kuchyni, hlídali v noci tábor, stavěli, hráli dobrodružné hry a podnikali výlety. A protože počasí přálo, nechybělo ani koupání, projížďky na loďkách, běh rybníkem a mnoho dalších zajímavostí.

Ze závěrečné ankety vyplynulo, že bezkonkurenčně nejlepší hrou bylo dobývání pevnosti (tou pevností byl dvoupatrový bunkr v Jestřebích horách). Body získala také benátská noc a indian - ball.

Využili jsme samozřejmě příležitosti a navštívili Teplicko - adršpašské skály. Pískovcové útvary, skalní města a neporušená příroda - to vše se nám velmi líbilo. V tomto skvělém terénu také proběhl dramatický závěr celotáborové etapové hry.

Přijel nás navštívit Otec Jiří Kaňa a společně jsme prožili mši svatou pod širým nebem.

Tři týdny rychle uběhly a vzpomínáme na krásné dny strávené na letošním táboře.

Kmocháček
vůdce 40. skautského oddílu

Do našeho oddílu přijmeme hochy ve věku 10 - 12 let, kteří mají zájem o činnost v oddíle. Schůzky jsou každý týden, 1x za 3 týdny jezdíme o víkendech do přírody. Celoroční činnost vrcholí třítýdenním táborem o letních prázdninách.

Informace na adrese:

Petr Zelinka
Blatnická 16
628 00 Brno
Tel.: 44 21 94 23

Fryšava je nejlepší!

Jako každý rok jsme byli na Fryšavě. Prožili jsme tam celý týden. V tomto týdnu děcka hrála hru, kterou připravovala Sojka. Špuntík a já jsme asistovaly tím, že jsme prováděly kontrolu. Bylo to bezva, protože jsme si nějaké hry mohly zkusit. Například zkouška odvahy byla nejlepší. Na Fryšavě byl ještě jeden tábor. Měli jsme za nimi jít a sehnat tři jména holek a dvě jména kluků. Zrovna večeřeli. Já jsem byla předposlední a tak říkali, "Mohl by ještě někdo přijít." No a já jsem se rozklepala. Štístko zase řikala: "Já tam nepůjdu!" Ale nakonec šla. Špuntík to měla nejhůřší. Byla poslední a měla donést pět jmen kluků a pět jmen holek.

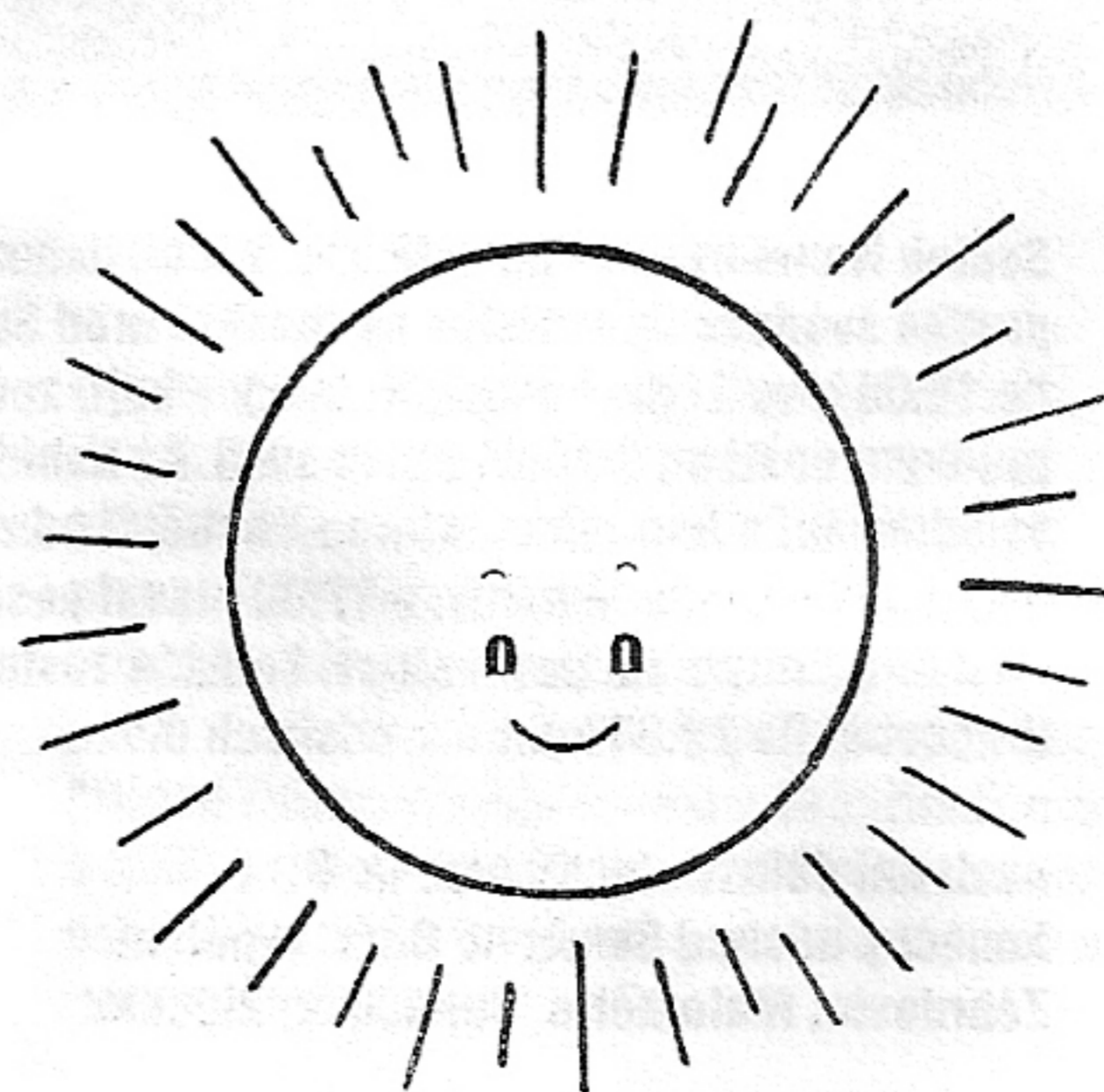
Pak byla ještě jedna zkouška odvahy. Měli jsme jít na půdu a tam se podepsat. Jako obvykle Píďalka byla strašidlo. Všichni se lekli! Jenom Sojka se, mám dojem, nelekla.

Večer jsme si pak ještě o všem povídali. Hlavně o tom, jak se kdo lekl.

Ovšem, ani pokladovka nebyla lehká. Děcka měla obejít celý rybník Sýkovec na Třech Studních. Píďalka byla Robert Dawson. U ní děcka hledala poklad. V pokladu našli puzzle, čokoládu a želatinovou myš a k tomu žvýkačku. Samozřejmě, my jsme puzzle nedostali, ale dostali jsme čokoládu, myš a žvýkačku. Po návratu na faru jsme si pustili video a přecpávali jsme se třeshněmi. Byly dobré, velké a sladké.

No a příští den to skončilo. Následoval úklid a odjezd domů. Všem bylo smutno i veselo. Smutno, protože jsme odjížděli, ale veselo, protože uvidíme maminku, tatínka a sourozence. Snad jste mnozí měli lepší zážitek, ale nám se na Fryšavě líbí!

Anička Davidová

kresba J. kaňa

JE TO TADY BEZVA

Markovi už je zase do pláče. Copak se mu nikdy nepřestane stýskat? Je na táboře už čtvrtý den a je to pořád stejné, spíš horší.

Marek stojí pár metrů od hloučku kluků, kteří se taky chystají k závodu. Nejvíc je odtud slyšet Tomášův smích.

"Proč neumím být jako Tomáš?" přemýšlí v duchu Marek. "Je mu přece taky jen osm let, je na táboře taky poprvé, ale každého si už získal. I velcí kluci si s ním rádi povídají, často mu nahrávají při fotbale, nebo se s ním v žertu perou."

"Je pravda," přiznává sám sobě Marek, "že Tomáš je z nás menších kluků nejšikovnější. Vyhrál skoro všechny soutěže na rychlost i na postřeh a myslí mu to taky dobře. Kdyby chtěl se mnou kamarádit, určitě by se mi tu už tolik nestýskalo..."

"Marku," přerušuje jeho úvahy volání, "pojd' na start, už poběžíš!"

Marek pohodí hlavou, zažene palčivou slzičku, co se mu drala do očí a běží ke startu.

"Trasa je dlouhá asi kilometr, ale je dobře označena, zabloudit nemůžeš. Tak ať to vyhraješ!" usmívá se na něj Šerif a Marek si uvědomuje, že ten se usmívá na všechny kluky stejně. I když možná, možná že na něj o trošku víc než na ostatní.

"Hm, proč bych vlastně nemohl vyhrát? Běhat umím dobře! Zkusím to!" umiňuje si Marek a vybíhá lesní cestou jako blesk. "Šetři síly!" slyší ještě za sebou volání.

Les voní jehličím a malinami, sluneční paprsky probleskují mezi stromy. Markovi se běží dobře. Očima pátrá po dalších značkách, ale už tuší, kudy asi trasa povede. Tohle místo přece dobře zná. Hned první den ho sem vzal Šerif, když se mu pár zrádných slz vykutálelo z očí. Ano, trasa vede určitě po téhle lesní cestě. A tady je ta zkratka, kterou se pak se Šerifem vraceli.

Markovi se až zastavilo srdce. Co kdyby - co kdyby si to zkrátil? Byl by pak určitě první! A Tomáš by si ho všiml! Přišel by za ním a s úsměvem v tmavomodrých očích by řekl: "Hele, budem spolu kamarádit, chceš?"

Markovy nohy zpomalily a na zlomek vteřiny se zastavily úplně. Ale už se zase rozbíhají značenou cestou.

"Ne, nejde to!" cítí Marek naprosto jasně. "Šerifovi bych se nemohl kouknout do očí."

A co to? Před chvílí už skoro nemohl a teď se mu běží lehce. Hravě přeskočí potok a v dálce už vidí cíl. Ještě trochu přidá a už je tam, už padá do chladivé lesní trávy. Leží, pozoruje vrcholky stromů a modré nebe a je mu dobře. "Dnes napíšu mamce, že už se mi nestýská, že je to tady bezva," rozhoduje se a spokojeně zavírá oči.

Ale ne na dlouho. Něco ho šimrá na tváři a nad ním se smějí dvě tmavomodré jiskřičky: "Hele, rekordmane, byl jsi z nás menších nejrychlejší. Budem spolu kamarádit, chceš?"

Maruška Veselá

kresba Rem

*V měsíci říjnu se každý den půl hodiny před večerní mší sva tou budeme modlit v kostele růženec na úmysl Svatého Otce za vy řešení válečného konfliktu v bývalé Jugoslávii.

*Každé úterý při večerní mši svaté a ve středu ráno při obou mších svatých budou katechetická kázání na téma "Křesťanská modlitba". Půjde o vyložení IV. dílu nového Katechismu katolické církve.

*Každý první čtvrtek v měsíci se koná setkání křesťanských pedagogů v budově církevního domova Petrinum na Veveří 15. Začíná v 16.00 mší svatou, po ní následuje občerstvení a od 17.00 odborná přednáška nebo beseda.

*Každý čtvrtek půl hodiny před večerní mší svatou a po ní je otevřena v kapli farní knihovna. Stále studujeme a vzděláváme se!

*Děkujeme těm, kteří darem i finančně pomohli obstarat kolo pro chlapce, jak jsme o tom psali v posledním čísle Tomáška.

*Děkujeme všem, kteří jakkoli přispíváte svými dary i schopnostmi pro dobro potřebných. Zejména patří v tomto smyslu poděkování Vám, kteří pečujete o své rodiny, své bližní, o kostel i o starosti naší farnosti.

*V sakristii si můžete nechat zapsat úmysly na mše svaté na příští kalendářní rok.

*Za měsíc, v prvním listopadovém týdnu máme pamatovat na naše zemřelé. I když se to zdá být daleko, nezapomínejme nikdy, že čas běží stále dál a hroby našich zemřelých jsou symbolem jak jeho pomíjivosti, tak současně i světla věčného, nadčasového.

*V pátek 3.11. v 17.30 budeme udělovat v kostele při bo hoslužbě svátost nemocných společně všem, kteří jsou vážně ne mocní nebo pokročilého věku a ještě ji letos nepřijali. Po mši svaté obnovíme společně zasvěcení Ježíšovu Srdci a přijmeme svátostné požehnání. Tím bude tato večerní bohoslužba trvat trochu déle než obvykle, připravte se, prosím, na to. Prosíme všechny Vás, kteří máte v rodině nebo mezi svými zná mími někoho z uvedených bratří a sester, abyste mu umožnili setkání s ostatními v kostele a přijetí této posilující svátosti.

*V dušičkovém týdnu budete mít příležitost přijmout svátost smíření vždy před každou bohoslužbou a během ní, ale ve dnech 30.10., 31.10. a 1.11. (pondělí - středa) také od 14.30 hod. Přijetí této svátosti je jednou z podmínek nutných k a získání plnomocných odpustků v týdnu od 1. do 8.11. (podmínkou je dále přijetí sv.eucharistie, modlitba na úmysl papeže a návštěva hřbi tova s modlitbou za zemřelé). Vysvětlení smyslu odpustků

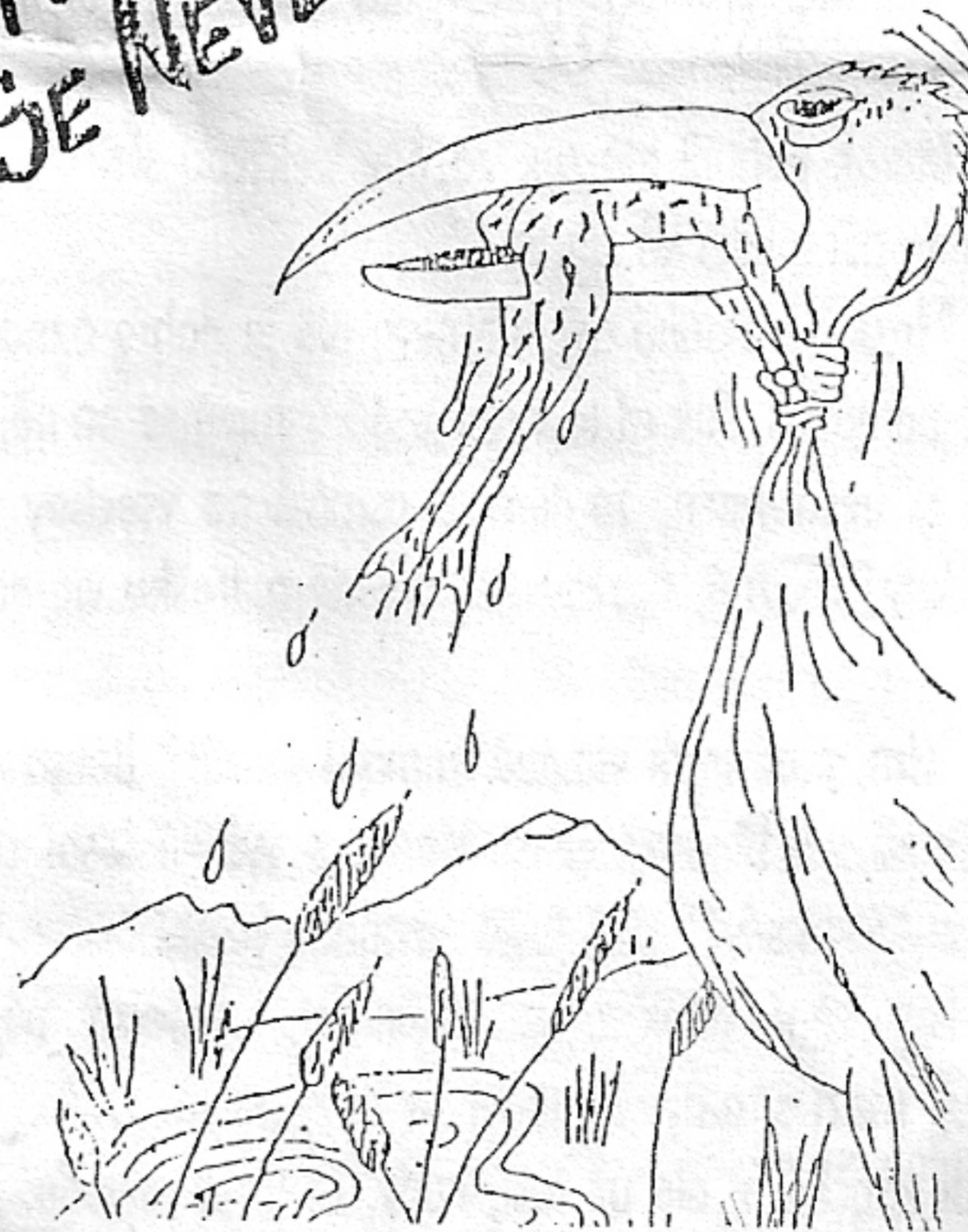
bude mimo jiné věnována homilie o vzpomínce všech zemřelých 2. listopadu.

Sledujte výstavy v malé galerii našeho kostela. Budou se měnit každý měsíc. O vernisážích budeme informovat.

Tak se po prázdninách scházíme na stránkách Tomáška. Trochu jiného, ale se stejným cílem: vědět osobě, podat si ruce, porozumět si..... a moc se nemračit.

redakce

NIKDY SE NEVZDÁVĚJ

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti sv. Tomáše v Brně.

Vydává: **Římsko-katolický farní úřad sv. Tomáše v Brně,**
Lidická 6, 602 00 Brno, tel.: (05) 57 22 15
P. Mgr. Jiří Kaňka, farář
Redakce: **Ing. Vít Janků, Anička Davidová, Jana Janků**
Grafika: **Ing. Arch. Zdeněk Bureš**
DTP: **Zdeněk Buršík**
Tisk: **Petrinum, Veveří 15, 602 00 Brno**

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.